

[Handelsministeren]

de nuværende 6 mill. t om året til knap 15 mill. t om året. Uden kernekraft vil denne stigning fortsætte, og dansk elproduktion vil på lang sigt være helt afhængig af mulighederne for kulforsyning. Hvis der også i andre lande sker en udskydelse af kernekraften, så vil der ske en voldsom stigning i behovet for kul. Enkelte lande vil i år 2000 få brug for kulmængder op til 6 gange forbruget i dag.

Det er tvivlsomt, om miner og transportfaciliteter kan udbygges så hurtigt, at behovet kan tilfredsstilles. I en del af de lande, der har rigelige kulressourcer, bl. a. USA, virker dels manglende økonomiske incitamenter, dels miljöhensyn bremsende på en forceret udvikling. Selv om kul kan fremskaffes i nødvendig mængde, vil en ensidig udbygning med kulfyrede elværker skabe miljømæssige problemer alle steder, også her i Danmark. Miljøministeriet har iværksat en undersøgelse heraf.

Hr. Svend Haugaard kom også ind på spørgsmålet om besparelser på energi, herunder benzin, og nævnte, at der burde gøres noget ved militæret, forstod jeg altså, for at de kunne spare på energien. Jeg kan sige, at dengang vi vedtog de nuværende brede og efter min opfattelse lempelige indgreb, blev det henstillet, at man både i den daglige tjeneste og i forbindelse med øvelser holdt sig det generelle energibesparelsesmål for øje. Men jeg skal da gerne således foranlediget henlede opmærksomheden hos de to ministre, forsvarsministeren og indenrigsministeren, som har civilforsvaret under sig, på landets energipolitiske situation.

Der blev også spurgt, om DONGs tidsplan for naturgas kan holde på nuværende tidspunkt. Der er svaret ja, men det er klart, at der her er tale om et tidspres, ganske som der er på de øvrige områder, vi diskuterer i dag.

Hvorvidt der skal føres en psykologisk prispolitik, er der ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt.

Der blev også af hr. Svend Haugaard spurgt om planerne for geotermisk varme i Års og i Salling. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det ret ambitiøse program deroppe har, så vidt jeg er underrettet, givet anledning til nogle vanskeligheder. Vi regner med at få anlægget i gang i år, men får næppe så mange erfaringer, at det kan begrunde yderligere

forsøg på det geotermiske område, i hvert fald i indenværende år.

Endelig blev der spurgt, om varmeplanen ville stille landsbyerne dårligere. Jeg må sige, at jeg har samme sympati for landsbyernes fremtid som det ærede medlem hr. Svend Haugaard, men jeg må også sige, at deres fremtid afgøres af en række andre faktorer end varmeplanen alene, så jeg tror ikke, at det er så relevant at nære frygt i hvert fald på den baggrund.

Jeg mener ikke, at hr. Jens Møllers og hr. Mølgaards indlæg giver anledning til bemærkninger. Det, jeg skulle svare, har jeg svaret i forbindelse med andre spørgsmål.

Så skal jeg til hr. Wilhjem, der jo rejste en del spørgsmål, og som jeg er bekendt med har endnu flere i baghånden, gøre et par bemærkninger.

Med henblik på forskning på Risø sagde hr. Wilhjem, at der i 1977 anvendtes 93 pct. til nuklear forskning og teknologi. Jeg må sige, at det tal ikke er korrekt. Der anvendtes 43 pct. til nuklear forskning og teknologi og 7 pct. til anden energiteknologi i henhold til Risø's årsberetning. De resterende 50 pct. anvendtes til andre formål. I finansåret 1978 blev der anvendt ca. 40 pct. til nuklear forskning og teknologi og 11 pct. til anden energi.

Hr. Wilhjem satte spørgsmålstegn ved beskæftigelsestallene og den alternative beskæftigelse i forhold til naturgasanlægget. Der kan jeg sige, at med hensyn til de projekter, som blev udskudt af finansministerens redegørelse af 16. maj 1978, har man regnet et gennemsnitstal ud for beskæftigelse ved disse svarende til 30.000 mandår, hvis investeringsbeløbet for gasprojektet var blevet brugt til disse. Sådan er tallet altså fremkommet.

Hr. Wilhjem var inde på spørgsmålet om gaspris og skat. Der kan jeg sige, at klausulen i gaskontrakten betyder, at nye skatter og afgifter overvælttes på bundprisen. Kun hvis der er tale om skatter og afgifter, der går ud over realprisstigninger på olie, kan der blive tale om overvæltning på kontraktprisen eller det, der også kaldes basisprisen. Hvis olien stiger i reale priser, vil bundprisen aldrig blive så høj som kontraktprisen, medmindre nye skatter går ud over realprisstigningen på olien.

Hr. Wilhjem stillede en række andre spørgsmål, som jeg er bekendt med fra går-